

ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಅತ್ತ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ವರ್ತಿಸುವುದು ಬೇರೆಯದೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗಳೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಆದಷ್ಟು ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮುಕ್ತತೆ, ಸೂಕ್ತ ಗ್ರಹಿಕೆ ಎಂಬುದು ಆತಂಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಮ್ಮನಿಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೊಸಿಸಿವ್‌ನಿಸ್ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವುದು, ಅಮ್ಮನ ನೋವುಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ನಾವು ಅಮ್ಮನಾದಾಗ” ಎನ್ನುವುದು ಕಮಲಾ ಅವರ ಅನುಭವದ ಮಾತುಗಳು.

‘ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ಜೀವನ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅಮ್ಮ ಎಷ್ಟು ಸ್ಟೀಟ್ ಎಂದರೆ ಈಗಲೂ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವಾಗ ಓಲಾ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಶೇರ್ ಮಾಡು ಮಗು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಕಮಲಾ ಅವರ ಮಗಳು ಸ್ವರ್ಶ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಹಾಗೆ, ಸ್ವರ್ಶ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಯುವ ಗಾಯಕಿ.

ಒಂದಂತೂ ನಿಜ. ಈ ಧಾವಂತ, ಎದೆಯೊಳಗಿನ ಧವಧವ ಮುಗಿಯುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಮ್ಮಂದಿರೇ ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇನೋ. ಮಗ ಸ್ಕೂಟರ್ ಓಡಿಸುವಾಗ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಪೋಷಕರು, ಮಗಳು ಸ್ಕೂಟ ಓಡಿಸುವಾಗ ಕರುಳು ಕಿವುಚಿದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ತಳಮಳವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಕಲಿಯಬೇಕೇನೋ.

ಅಮ್ಮಂದಿರ ಕಾಳಜಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾ ಬೆಳವಾಡಿ ಅವರು ತುಂಬ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ‘ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಟ್ಟವರೇ ತುಂಬಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯವರ ನಡುವೆಯೇ ನಾವು ಹೀಗೆ ಬದುಕಿದ್ದೇವಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯವರ ಸಹವಾಸ, ನೆರವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಇದ್ದರಾಯಿತು” ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ನಿಲುವು. ಅವರ ಮಾತು ಒಪ್ಪುವಂತಹದ್ದು. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದು ಪೋಷಕರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ ಕೂಡ ಪೂರಕವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮಂದಿರು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರಬಹುದಿತ್ತು. ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಬೇಟೆಗಾರ ಗಿಡುಗುಗಳು ಸದಾ ಹೊಂಚುಕಾಕುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯೇ ಅಮ್ಮಂದಿರ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಕಂಟಕವಾಗಿದೆ.

ಧಾವಂತದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಳವಳವನ್ನು ದಾಟುವುದು ಸುಲಭವೂ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಕೈ ಚೆಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆಸೆ

ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಜಮಾನದಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಸೂತ್ರವು ಬಹಳ ತೆಳುವಾದುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಂತರಂಗದ ಸೆಳೆತವಷ್ಟೇ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕದ ಓಟವೂ ಹಿಂದಿಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿದೆ. ಬದುಕಿನ ಶೈಲಿಯು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಸ್ವತಃ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ನಿಸರ್ಗದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂವಹನದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿನಯಾ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಮೊಬೈಲ್ ಅನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಬಳಸುವ ಹಾಗೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಎಳೆಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಹೆತ್ತವರಿಗಿಂತ ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಮುಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ, ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ತಲೆಮಾರಿನ

ಅಂತರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಸಂಬಂಧ-ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ‘ಜನರೇಷನ್ ಗ್ಯಾಪ್’ ಎನ್ನುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಲಾರದು. ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಗೌರವದ ಭಾವವೇ ತಲೆಮಾರುಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರಕ್ಕೆ ಸೇತುವೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಅಮ್ಮನ ಕಾಳಜಿ ಮಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದಲ್ಲಿ, ಮಗಳ ಭಾವಲೋಕ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ನಡುವಣ ಅಂತರ ತಂತಾನೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಹೇಳಿ, ನಿವ್ವ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆ-ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಚುಟುಕು, ಚುರುಕಾಗಿರಲಿ. ಇ-ಮೇಲ್: feedback@sudha.co.in